

var nemlig, at man er glad for, at man her hæver energifgifterne, fordi man dermed får folk til at ændre adfærd. Jeg er sådan set enig i, at når vi ændrer skatten, så ændrer vi adfærd. Det er rigtigt set. Det gælder på det her område, det gælder også på andre områder inden for skatteområdet. Det gælder, når vi ændrer bilregistreringsafgifter, for så ændrer danskerne adfærd. Det gælder faktisk også, når vi ændrer beskatningen af arbejdskraft, for så ændrer danskerne også adfærd. Det er det, der er regnet med bl.a. ved den sænkning af skat på arbejde, vi gennemførte i oktober måned, altså at danskerne ændrer adfærd. Det er så det, som hr. Nick Hækkerup sagde var uforvarligt.

Nu har jeg brugt en del af debatten til i Folketingets ganske glimrende arkiver, som jeg kan anbefale alle både nye og gamle medlemmer at benytte sig af, at finde lovforslag nr. L 283 fra folketingssamlingen 1993-94 fremsat af hr. Ole Stavad som daværende skatteminister. Det var omlægningen vedrørende personskatteloven, og der kan man på side 9363 finde provenuoversigten, herunder at en del af finansieringen til den socialdemokratiske ledede regerings omlægning af personskatter var de strukturvirkninger, som den lavere skat på arbejde ville give. Lad os kalde det strukturvirkninger eller adfærdsvirkninger, men lad os da være enige om, at når skattesystemet ændrer sig, så ændrer folks adfærd sig også. Det er jo derfor, at alle partier tilslutter sig, at det er interessant at sætte skatten på arbejde ned. Lad så være med at gøre det til et spørgsmål om noget særlig mystisk, for ligesom vi snakkede om, at når vi ændrer energifgifterne her, så ændrer danskerne adfærd, ja, så ændrer de også adfærd, når vi ændrer andre skatter og afgifter. Det her er ikke noget, man skal gøre til en stor ting, og det er heller ikke noget, man skal gøre til et hokusfokusord, som man sådan tror kan finansiere alting. Men lad os da regne det realistisk med ind, præcis som det blev gjort, da vi satte skatten ned på arbejde i 2004, og da vi satte skatten på arbejde ned her i 2007. Jeg mener naturligvis også, at hvis man skal lave et realistisk regnestykke, så skal det også vurderes ansvarligt og forsigtigt, men det skal vurderes med, hvis der kommer fremtidige sænkninger af skatten på arbejde

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Niels Helveg Petersen (RV):

I Det Radikale Venstre interesserer vi os meget for energiproblemerne og ressourceproblemerne. Vi er 20 pct. bagud med at fastholde realværdien af energifgifterne i øjeblikket, og for fremtiden opregulerer vi dem med de gennemsnitlige årlige prisforhøjelser. Men vi er altså 20 pct. bagud, og det vil sige, at vi også er bagud med vore forpligtelser i henhold til Kyoto. Hvis vi ikke var bagud her, ville vore forpligtelser her været nemme at opfylde, så vi har sådan set spildt nogle år. Det er den grove konklusion.

Dernæst er jeg slet ikke ked af den omfortolkning af skattestoppet, som jeg oplever det. Jeg glæder mig over, at vi ikke længere skal høre fra regeringens talsmænd, at det vil være i strid med skattestoppet, når vi foreslår omlægninger fra indkomstskat til ressourceafgifter. Det glæder jeg mig over, og det er noget af det bedste, jeg har fået ud af denne debat, at vi i hvert fald ikke skal høre det argument mere.

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 13:53

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest er der jo, som jeg nævnte med helt konkrete eksempler, ikke tale om nogen form for omfortolkning af skattestoppet. Det ligger fuldt ud i tråd med det, der er gennemført tidligere, nemlig at hvis der er vigtige miljømæssige grunde til at hæve skatter og afgifter, er det muligt, såfremt pengene bliver ført tilbage til borgerne. Det er sket før, og det sker med lovgivningen her.

Så til spørgsmålet om energifgifterne, hvor hr. Niels Helveg Petersen har opfattelsen af, at vi er 20 pct. bagud. Til det vil jeg sige, at hvis man gav afgifterne det løft, sådan som hr. Niels Helveg Petersen lægger op til, så de kom på højde med prisudviklingen siden 2001, ville det betyde, at de laveste indkomster ville blive ramt hårdest. Det, vi har gjort med skatteomlægningen her, er jo netop at sikre, at selv om afgifterne stiger, får førtidspensionisterne, lavtlønsgrupperne og kontanthjælpsmodtagerne et større rådighedsbeløb, så de har råd til at betale de stigende energifgifter. De får alle sammen et reelt større rådighedsbeløb i de kommende år, og derfor er der en social afbalancering i lovforslaget her, som det ville være umuligt at opnå med det forslag, hr. Niels Helveg Petersen lægger frem om